

בענין: קובלנה נגד ד"ר מיכאל זיס

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז-1976

נגד ד"ר מיכאל זיס (להלן הנקבל) הוגשה ביום 22.10.00 קובלנה על ידי המשנה למנכ"ל משרד הבריאות.

בקובלנה יוחסו לנקבל שתי עבירות משמעת המנויות בסעיף 41 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) תשל"ז-1976 (להלן הפקודה).

עבירה אחרת היא לפי פיסקה (1) של סעיף זה, והשניה לפי פיסקה (5) של הסעיף. המדובר הוא בהתנהגות שאינה הולמת רופא, וכן בהרשעתו של רופא בפלילים בעבירה שאינה נכללת בפקודת הרופאים.

שתי העבירות מושתות על רקע עובדתי אחד. הנקבל סיוע לאחרים להשיג כסף מזויף בכך שהוא הפנה אותם למקור שממנו יוכלו להשיג שטרי כסף מזויפים.

בשל עבירה זו, הורשע הנקבל בדין בסיוע לזיוף שטרי הכסף, עבירה לפי סעיף 462(2) בצרור לסעיף 31 לחוק העונשין תשל"ז-1977. הרשעה זו באה לאחר שהנקבל הודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

ההודאה היתה במסגרת עיסקת טעון.

הערכאה הראשונה בפניה נדון האישום האמור היתה בימ"ש השלום בבאר-שבע, וזה החליט ליתן גז"ד ללא הרשעה. על כך ערערה המדינה בפני ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע. הערעור נתקבל והנקבל הורשע בדין.

בעקבות הגשת הקובלנה מינה שר הבריאות ועדה לפי סעיף 44 לפקודה. ועדה זו שמעה את שיש לנקבל לאמר, כמו גם את עמדת הקובל, והיא הגישה את המלצותיה על הצעדים שראוי לנקוט בהם נגד הנקבל. המלצה זו הועברה אלי, זאת נוכח העובדה ששר הבריאות האציל אלי את סמכויותיו לפי סעיף 41 לפקודה.

נוכח הרשעתו של הנקבל בהליך הפלילי ספק אם היתה לו אפשרות שלא להודות בעובדות הקובלנה. ההרשעה בהליך הפלילי היא עובדה שאי אפשר להתכחש לה, וקשה גם לטעון

שהתנהגות הנקבל כפי שנחשפה בהליך הפלילי איננה התנהגות בלתי ראויה מצד רופא. אכן, הנקבל הודה בעובדות כתב הקובלנה, והדיון בוועדה התמקד בעונש המשמעתי שיש להטיל על הנקבל.

עיקר טעוני הנקבל בפני הוועדה התמקדו במצבו האישי. הנקבל עלה ארצה ב- 1991 מרוסיה. הוא עבד במחלקה הכירורגית בבית"ח אסף הרופא. חיות הדעת עליו היו טובות. לטענתו הוא צפוי להיות מפוטר מעבודה זו בעקבות הרשעתו, ובדעיבו התברר כי הוא אכן פוטר.

טענתו של הנקבל היא שיש להתייחס למעשהו כאל ארוע חד-פעמי. הוא עשה מה שעשה עקב חולשה רגעית, ומכל מקום עובדה היא שאין לו הרשעות קודמות. התוצאות הקשות מהן סובל הנקבל, אינן מידתיות, לטענתו, למעשה שעשה. טענתו היא שאיש לא ירוויח מענישה משמעתית חמורה נוספת שתוטל עליו.

הוועדה ציינה כי המעשים שעשה הנקבל מאופיינים בפגמים מוסריים כלכליים. בטוי לכן ניתן למצוא בתומרה בה הדיון מתייחס למעשים כאלו, דבר המתבטא בענישה החמורה לה צפוי עובר עבירה מהסוג בה הורשע הנקבל.

הדברים קשים יותר כשמדובר ברופא. אמון הציבור ברופאים נפגם, וחשוב לכן שהענישה שתוטל על הנקבל תבטא את הסלידה שהציבור חש מצד אחד, ותהיה גורם מרתיע מצד שני.

בכל הנסיבות הללו המליצה הוועדה לאמץ את עמדת הקובל ולהתלות את רשיונו של הנקבל לששה חדשים. היא ציינה שאלמלא הגביל הקובל את תקופת ההתליה המומלצת על ידו לששה חדשים, היא היתה שוקלת התליה לתקופה ארוכה יותר.

עיסוק בויוף והפצה של שטרי כסף מזויפים הוא עיסוק שיש בו קלון. קלון כזה איננו תואם את מה שמצופה מרופא.

בכל הנסיבות הללו אני מאמץ את המלצת הוועדה ואני מורה כי רשיון הנקבל יותלה לתקופה של ששה חדשים שתחילתם ביום 1.8.07.

20.5.07

ניתן היום

נשיא (בדימוס) ביהמ"ש המחוזי בירושלים